

8. ישוע הולך לדוג

לוקס ה' 1-11

לוקס : מסע בעקבות חייו של ישוע

האם אי פעם עצרת וחשבת/התפללת על האופן שבו אתה מספר למישהו על החיים החדשים שאלוהים מציע לך? זה צעד חכם לחשוב על האופן שבו תוכל להעלות נושאים רוחניים, וכיצד להתקרב לכל אדם בנפרד כאשר אתה מזמין אותו להאמין במשיח. למרות שיש אלמנטים מרכזיים של האמת שצריכים להיות מוסברים, אין "נוסחת קסם" כשמדובר בבשור. כאשר אנו בוחנים את האופן שבו ישוע קרא לשמעון ללכת אחריו, אנו יכולים לראות אסטרטגיה של אוסף חוויות ששמעון היה צריך לעבור לפני שהוא הקדיש את ליבו באופן מלא ללכת אחרי ישוע. צעד אחר צעד, ישוע משך את שמעון אליו, בעודו חושף בפניו אמיתות פעם אחר פעם. ישוע בחר את תלמידיו בקפידה ובתפילה, והוא מצא דרכים שונות לגשת אליהם בדיוק במקום שבו הם נמצאים. הוא עושה את אותו הדבר עם כל אחד מאתנו. הוא פוגש אותנו במקום שבו אנחנו נמצאים. אם אתה מחשיב את עצמך בתור מאמין אז כדי שתכיר באמת הזו: המשיח רדף אחריך. הוא הושיט את ידו אליך. ההחלטה שלך, כלומר המחויבות שלך למשיח, לא קרתה באופן אקראי.

האם לא היית רוצה לדעת את הסיפור שהתרחש "מאחורי הקלעים", כאשר נושעת והחלטת ללכת אחרי המשיח? זה יכל לקרות באופן פתאומי או כתהליך הדרגתי של התגלות. יכול להיות שזה התרחש לאורך שנים של שמיעת דבר אלוהים או בלילה אחד, כאשר קראת בייאוש אל אלוהים. אבל עבור כל אחד מאתנו, רוח הקודש פעל והוביל אותנו אל המשיח, שקירב אותנו אל האב. למעשה, אני בטוח שהייתה התערבות מלאכית, בזמן שהמלאכים שמרו כל צעד שלך והגנו עליך לאורך המסע עד עצם היום הזה! (לוקס ד' 10). לכל אדם יש סיפור ישועה שונה. בואו נלמד איך ישוע לכד את שמעון ברשת שלו:

כְּאֲשֶׁר עָמַד לֵיד יָם כְּנָרַת וְהָהֵמוֹן נָדַחַק אֵלָיו כְּדִי לִשְׁמַע אֶת דְּבַר אֱלֹהִים, רָאָה שְׁתֵּי סִירֹת עַל שְׂפַת הָאֲגָם; הַדִּיגִים שָׁיְצָאוּ מִן הַיָּם וְהָיָה עֶסְוִקִים בְּרִחִיצַת הַרְשָׁתוֹת (לוקס ה' 2-1).

אני שם לב שישוע משך את קהל המאזינים למקום שבו שמעון היה עסוק בעבודה. כתוב לנו על ידי מתי, ששמעון כיפא היה שם עם אחיו, אנדרי (מתי ד' 18). שניהם היו דייגים במקצועם שגרו בבית צידא (יוחנן א' 44), משמעות השם של העיר היא מקום שבו צדים/דיגים. ישוע בחר להטיף את דבר אלוהים ממש ליד הכנרת (הידועה גם בשם "אגם גינוסר") ולא בראש הגבעה. נראה כי הוא בחר את המקום הזה בכוונה כדי ששמעון יוכל לשמוע את דברו. שמעון ואנדרי הקשיבו לו בזמן שהם ניקו את הרשתות שלהם.

למה אתה חושב שהם ניקו את הרשתות שלהם? מה הייתה המשמעות לכך שישוע בא לשמעון דווקא בזמן שהוא ניקה את הרשתות שלו?

בילדותי עבדתי בתור דייג מסחרי עם אבי על ספינת הדיג שלו, בשם *למה לדאוג*, שאורכה היה 12 מטרים. (בשנות העשרים לחיי, בנינו ספינה בשם *גיינ מארי* - ספינת דיג הבנויה מזכוכית סיבית בגובה של 14 מטר). אבי נהג לקחת אותי לדוג אתו מגיל שש. אני זוכר שהשכר היומי שלי היה חמישים פני בכסף אנגלי, שהוא שווה ערך לשניים וחצי שקלים. נהגנו להפליג בשלוש לפנות בוקר, מה שאומר שהייתי צריך לקום חצי שעה לפני כן. היינו מגיעים הביתה בערך בשעה חמש לפנות בוקר. אבי דג כל בוקר במשך שישה ימים בשבוע, ואני הצטרפתי אליו ליום אחד בסוף השבוע. כשסיימתי את בית הספר עבדתי אתו לכמה שנים, כמובן שקיבלתי יותר כסף!

הפעם היחידה שאי פעם שטפנו את הרשתות שלנו הייתה כאשר רצינו לאחסן אותן. החולדות היו אוכלות את העשב והרכיכות שנצמדו לרשתות. כשהחולדות אכלו את האצות ושאר יצורי הים שנלכדו ברשת, הן לעסו את הרשתות והיינו צריכים לתקן חורים גדולים כתוצאה מכך. בניקוי הרשתות, היינו פורסים אותן לייבוש על משטח גדול ואחר כך מנערים את העשב, כל נייעור התמקד בחתיכת רשת אחת. השתמשנו ברשתות שונות לעונות שונות של השנה. לא יכולנו לתפוס את אותו סוג דג במשך כל השנה. כמובן שאני מדבר על החוף המזרחי של אנגליה, לא על הכנרת, אבל אני חושב שזה היה מצב דומה. דגים מסוימים יכולים להיתפס בקלות רבה יותר בעונות מסוימות של השנה ושלבם שונים של הירח. הרגלי האכילה של הדגים גם משתנים בהתאם.

הדייגים שדגו בכנרת השתמשו בעיקר ברשת מסוג סיין, שהיא רשת דיג גדולה שתלויה במאונך, בעלת משקולות בקצה התחתון ומצופים בקצה העליון. קצה אחד של הרשת היה נזרק ראשון אל המים, ואליו היה מחובר מצוף. הסירה שאלה הייתה מחוברת הרשת הייתה שטה במעגל גדול, בתקווה להקיף קבוצה גדולה של דגים. כשהספינה חזרה אל המצוף, הדייגים היו מרימים את שני הקצוות של הרשת מהתחתית, מה שגרם

להיווצרות של שק ענקי. קירות הרשת היו נמשכות אל תוך הסירה עם הדגים, או בחלק מהמקרים, מחוף הים. כיום, הדגים נגררים החוצה באופן מכאני עם מנופים הידראוליים וגלגלת.

הוא נכנס אל אחת הסירות, אל זו של שמעון, ובקש ממנו לשוב מן החוף. אחרי כן ישב ולמד את העם מתוך הסירה. פְּשָׁמֶר לְדַבֵּר אֶמֶר אֶל שְׁמַעוֹן: "שׁוּט אֶל הָעֵמֶק וְהִטִּילוּ אֶת רֶשֶׁתוֹתֵיכֶם לְדוֹג." הַשִּׁיב שְׁמַעוֹן: "אֲדוֹנָי, כָּל הַלַּיְלָה יִגְעַנּוּ וְלֹא לְכַדְנוּ כְּלוּם, אֲף־עַל־פִּי דָבַרְתָּ אֶטִּיל אֶת הַרְשָׁתוֹת (לוקס ה' 3-5).

נסה לדמיין את המצב מנקודת מבטו של שמעון. כל הלילה הוא ניסה לדוג (פסוק 5), ועכשיו אחרי שהוא ניקה את כל הרשתות שלהם מאצות, הוא היה מותש ורצה ללכת הביתה. לפי דעתי, הוא גם היה מאוכזב ומיואש מכיוון שלא הצליח לתפוס כלום. הם ניקו את הרשתות שלהם כי הם לא התכוונו להשתמש בהם יותר באותו זמן. כדייג באנגליה, השתמשנו ברשתות שונות בקיץ מאשר אלו שהשתמשנו בהם בחודשי החורף. אנחנו כמו שמעון. כאשר אנו רואים מעט פירות בעשייה שלנו, אנחנו לפעמים רוצים לוותר ולהרים ידיים. אנשים רבים תקועים בעבודות שלכאורה אין בהם הרבה הצלחה, ולכן הם נכנסים למעין מצב תחזוקה, שבו הם משמרים את שגרת חייהם באופן אוטומטי.

כשדייג חוזר לנמל, זו אכזבה גדולה עבורו להודות שהוא נכשל במסע הדיג, אבל זה היה בדיוק המצב של שמעון. הדבר האחרון שהוא רצה לעשות זה לצאת שוב לדוג בסירה! הוא בוודאי היה עייף מלדוג כל הלילה, אבל מאחר שישוע ריפא את חמותו, לא הייתה לו ברירה אלא להגיב בחינניות ובצייתנות. הוא נכנס לסירה עם ישוע, דחף את הסירה מהחוף, השליך את העוגן והחל להקשיב לדברי ישוע.

אני תוהה לגבי מה שישוע לימד באותו היום. לא נאמר לנו במדויק מה היה הנושא, אבל יכול להיות שזה היה קשור למה ששמעון עמד לחוות! בזמן ששמעון ישב בסירה, כנראה עם אחיו אנדריו, ליבם החל להשתנות בזמן שיותר ויותר אנשים באו לשמוע את המסר של מטיף נודד וחדש, זה כשישב בסירה ולימד אותם. ממרחק מטרים ספורים מחוף הים גלי הקול הגיעו אל הקהל, ומשכו אותם אליו. הם עמדו להיות עדים לנס.

ישנה בעיה אחת שקשורה באופן ישיר לדייג בכנרת, והיא העובדה שבקושי יש תנועה של המים, בגלל היותה אגם פנים-ארצי. נהר הירדן הזורם אל ים המלח הוא נקודת המוצא, אבל באגם מים מתוקים בתוך היבשה, כמו הכנרת, אין כמעט זרימת גאות, מה שאומר שלמים יש מעט מאוד סחף והוא די ברור. לדגים בהחלט יש מוח! הם פיקחים הרבה יותר ממה שנדמה לנו. בזמן שדגתי דג מסוג קיפון באנגליה, הייתי יושב על הירכתיים של הסירה ורואה את הדגים קופצים מעל לחלק העליון של הרשת כדי להימלט. כאשר גרתי בישראל במשך שנה וחצי, הייתה לי הזדמנות לדוג עם דייגי הגליל המקומיים מטבריה, ושאלתי אותם למה הם דגו במשך הלילה. הם השיבו שאי אפשר לתפוס שום דבר במשך היום, מכיוון שהדגים חומקים מהרשתות שלהם. בלילה הדגים לא יכולים לראות האת הרשת ולכן יכולים להתפס בקלות יותר.

מניסיוני למדתי שלעיתים קרובות אלוהים משתמש באמצעים מסוימים כדי להסב את תשומת הלב שלנו מחיי היומיום. עם משה זה היה הסנה הבוהר; עם דוד, זה היה גוליית שחילל את אלוהים; עם אברהם, אלוהים הפנה את תשומת ליבו לכוכבים ואמר לו שהזרע שלו יהיה רב יותר מכוכבי השמיים, זה בהחלט תפס את תשומת ליבו! (בראשית כ"ב 17). עם שמעון, זה היה כמות עצומה של דגים שהופיעה בדיוק כשהוא התחיל לחשוב שהם לא יוכלו יותר לדוג בכנרת מכיוון ששום דג לא נתפס בזמן הטוב ביותר בלילה.

כמה שהוא טעה! ה' מבטיח שאם תקדיש את ליבך אליו, תהרהר בדברו, ותציית למה שכתוב, אז תצליח בכל מעשה ידיך: "לא-יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהָגִיתָ בוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל-הַפְּתוּב בוֹ: כִּי אַז תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ וְאֶז תִּשְׁפִּיל" (יהושע א' 8).

כיצד ישוע השיג את תשומת ליבם? באיזה אירועים אלוהים השתמש בחיידך כדי לקבל את תשומת הלב שלך?

כפי שאמרנו מקודם, לאלוהים יש דרך להסב את תשומת הלב שלנו אליו. אני הייתי צריך לחוות חוויה שבה כמעט מתתי כדי שאעצור ואחשוב על סוגיית הנצח. עם שמעון, זה היה תהליך של דברים שהוא היה עד להם, למשל גירוש השד בבית הכנסת, חמותו שנרפאה אל מול עיניו, ערב מדהים שהיה מלא בריפוי של אנשים רבים ממחלות ושדים. ועכשיו אירוע מדהים ובלתי אפשרי, שהראה לו את המציאות שישוע באמת יכול לעשות דברים מופלאים כאשר הולכים אחריו ומצייתים לו. ישוע אמר לשמעון לצאת אל המים העמוקים. עומקה של הכנרת הוא 60 מטר. שמעון בטח חשב שאין שום סיכוי שהרשתות שלו יתקרבו אל המעמקים האלה, ובמהלך השעות החמות ביותר של היום, זה המקום שבו הדגים התקבצו בגלל הטמפרטורה הקרירה. סביר להניח שלא הייתה לו את כמות הרשת הנדרשת כדי להגיע למעמקים אלו, אבל מכיוון שישוע אמר לו לעשות זאת, הוא

עשה צעד של אמונה וציית. ישוע היה נגר במקצועו. איזה ידע היה לו על דגים ואיך לתפוס אותם? שמעון לא ציפה לתפוס אפילו דג אחד. אחרי הכול, הוא היה המומחה כשמדובר בדיג. מה בדיוק הבנאי/רבי הזה ידע על דיג? זה היה דבר טוב ששמעון ציית לו, למרות הספקות שהיו לו.

הם עשו פן ולכדו דגים רבים מאד, עד שפמעט נקרעו הרשתות. אותתו אל חבריהם אשר בסירה השנייה לבוא לעזר להם, והללו באו. אז מלאו את שתי הסירות עד שהחלו שוקעות. כראותו זאת פרע שמעון כיפא לרגלי ישוע ואמר: "אדוני, לך נא מפני, כי איש חוטא אני"; שכן תדהמה אהנה אותו ואת כל אשר היו אתו על ציד הדגים אשר צדו; וכן גם את יעקב ואת יוחנן בני זבדי אשר היו שתפים לשמעון. אמר ישוע אל שמעון: "אל תירא, מעתה תדוג בני אדם." לאחר שהביאו את הסירות אל היבשה עזבו את הכל והלכו אחריו (לוקס ה' 11-6).

באותו יום ישוע התכוון לתפוס הרבה יותר מאשר דגים. הוא רצה לתפוס גברים. הוא תפס אותם לאט לאט. ראשית, הוא שאל אותם אם הוא יכול לשבת בסירה שלהם ולשוחח עם האנשים. אחר כך הוא ביקש משמעון להתרחק מהחוף ולשוט במים. לאחר מכן, הוא ביקש מהם לשוט למים העמוקים ולשחרר את הרשתות שלהם (פסוק 4). שים לב גם לשינוי השם של שמעון לשמעון כיפא (פסוק 8, ראו גם יוחנן א' 42). באיזו אדיבות ישוע מעניק לשמעון את השם החדש שלו, שמסמל את האופן שבו המשיח רואה אותו - מעתה והלאה שמעון ייקרא כיפא, **הסלע** או **האבן**. הוא נתן להם להיות חלק מנס. ישוע לא היה צריך לתפוס דגים. היו לו דברים הרבה יותר גדולים וחשובים לחשוב עליהם. אנחנו צריכים להיות חלק בעשייה שלו להושיע את אלו שאבודים.

אלוהים אוהב שהמאמינים בו לוקחים חלק בעבודתו ומבשרים לאבודים. המטיף האמריקאי המפורסם בילי גרהם הגיע לאמונה דרך מדריך נוער שביקש מבילי להסיע את הנוער שלו למפגש של התעוררות רוחנית. קרוב לוודאי שהוא ידע שבילי לא יסכים להשתתף בפגישה אם הוא היה שואל אותו באופן ישיר, אבל לפחות בדרך זו, הוא יכל לפתח מערכת יחסים ובתקווה שבהמשך הדרך, תהיה לו הזדמנות לחלק אתו עוד. הוא ידע שבילי אהב לעזור ולא יסרב לנהוג. כמובן, שברגע שבילי היה שם, לא היה לו מה לעשות אז הוא הקשיב ונתן את חייו למשיח. לאלוהים היה ייעוד הרבה יותר גדול שבילי מאשר רק להיות נהג!

לפעמים, אתה יכול לקחת צעד קטן בשביל אלוהים, והי' ידאג לכל השאר, ובכך הוא מראה לנו שהוא מסוגל לעשות הרבה יותר ממה שאנחנו יכולים לבקש או להעלות על הדעת. אנחנו צריכים להיות ערומים כנחשים ותמימים כיונים. זה טוב לתכנן, להתפלל ולעבוד בשיתוף פעולה עם רוח הקודש בהובלת החברים והאנשים האהובים עלינו לאמונה. אתה אף פעם לא יודע איזה תפקיד אתה ממלא במודע או לא במודע, במסע של משיחה אחר!

מה אתה חושב על תגובתו של שמעון כאשר הוא לכד את הדגים ברשתו (פסוק 8)? למה שמעון כיפא נופל על ברכיו ומבקש מישוע להתרחק ממנו?

ניתן לראות את תגובתו של שמעון בכמה מקומות בכתבי הקודש. כאשר ישעיהו הנביא עמד בפני קדושת האלוהים, הוא הגיב בצורה הבאה: "ואמר אזי לי כי נדמיתי כי איש טמא שפתיים אנכי ובתוף עם טמא שפתיים אנכי יושב: כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני" (ישעיהו ו' 5). כאשר יוחנן השליח ראה חזון של ישוע קם מן המתים בספר ההתגלות, הוא נפל לרגליו כמת (התגלות א' 17). כאשר אלוהים דיבר אל משה הוא חשש אפילו מלהסתכל על הסנה הבוער (שמות ג' 3), וכאשר יהושע, משרתו של משה, הביא את בני ישראל לנהר ירדן על מנת לעבור אותו, השר צבא יהוה נעמד מולו. יהושע נפל על הקרקע והשתחוה לו ביראת כבוד (יהושע ה' 14).

אני חושב שכל אחד מאתנו היה מגיב באותה צורה אם הוא היה פוגש את האדון בכבודו ובעצמו. כאשר אנו רואים את האור של קדושת אלוהים, אנחנו "מתמוטטים". החטא שלנו מתגלה, אבל אלוהים לא משאיר אותנו שם. הוא משנה את השם שלנו, את הטבע שלנו. "טהור עינים מראות רע ונהיט אל עמל לא תיכל" (חבקוק א' 13). החטא לא יכול לשאת את נוכחותו של אלוהים. שמעון היה משוכנע על ידי הראיות שהוצגו לפניו שישוע היה הרבה יותר מאשר בן אדם רגיל. הוא השתכנע שמי שעמד לפניו הוא אלוהים בדמות בשר! מאוחר יותר, כשישוע שואל אותו מי הוא חושב שהוא, שמעון כיפא עונה לו "אתה המשיח, בן-אלהים חיים!" (מתי ט"ז 16). אפילו בהיכרות מוקדמת זו של שמעון עם ישוע, הראיות אודות הזהות האמתית של ישוע לאט לאט התבררו לו. שמעון כיפא החשיב את עצמו כאדם חוטא הזקוק לסליחת חטאים.

מנקודת מבטו של שמעון, בכך שישוע אמר לו איפה ומתי להניח את הרשתות הוא עשה דבר בלתי אפשרי לחלוטין. ראשית, זה היה במשך היום. שנית, שמעון מעולם לא ראה דגים בכמות כזו. לא היו להם רשתות מספיק חזקות או סירות מספיק גדולות כדי להכיל את כמות הדגים. זה היה מעשה אל טבעי, ושמעון ידע

זאת! שלישית, הרשתות של שמעון לא יכלו להגיע אל המעמקים שבהם הדגים נהנו מטמפרטורה נמוכה במשך שעות החום. ובכל זאת, הוא נדהם מכמות כה עצומה של דגים, ככל הנראה, יותר ממה שהוא אי פעם ראה בחייו. הוא קרא בקדחתנות ליוחנן ויעקב, שותפיו שהיו בסירה אחרת, לבוא ולעזור להם. מספר הדגים היה כה רב עד כדי כך שהסירה שלהם החלה לשקוע והייתה במרחק של סנטימטרים ספורים בלבד מן המים!

גם לאחר שהסירה השנייה הגיעה לעזור להם, היו להם כל כך הרבה דגים, ששתי הסירות כמעט שקעו (פסוק 7). הנס היה לא רק מספר הדגים שנתפסו, אלא גם העובדה שישוע ידע להגיד לשמעון "תטיל את הרשת שלך" בדיוק בזמן הנכון. ישוע ידע שהדגים יהיו שם ברגע הנתון באופן מדויק. כאשר אנו מצייתים להנחיות של האדון, לעיתים קרובות אנחנו מגלים שהתוצאה היא הרבה יותר גדולה ממה שהיינו יכולים להשיג, אם היינו מבצעים את זה בצורה שגרתית שאליה אנו רגילים.

סביר להניח ששמעון יכל להסביר באופן הגיוני את רפואת חמתו, ואולי אפילו את גירוש השד בבית הכנסת, אבל הוא הוכה בהלם בגלל חטאיו ומהעבודה שזה היה בלתי אפשרי עבורם לדוג כל כך הרבה דגים ביום הזה. הוא נפל על ברכיו בפחד ויראת כבוד כתוצאה מהנס שהוא היה עד אליו. ישוע אמר לו: **"אַל תִּירָא, מַעֲתָה תְּדוּג בְּנֵי אָדָם"** (פסוק 11).

מה שמעון למד מישוע ביום ההוא?

1. אלוהים יכול להתגלות בפני אנשים ולהושיע אותם באמצעות חלומות וחזיונות, אבל הוא בוחר לקרוא לנו לעבוד אתו. הוא מסמיך את הקהילה שלו בכך שהוא אומר לה להפוך את כל הגויים לתלמידיו, לא רק כדי שיוושעו אלא הקהילה צריכה ללמד אותם איך ללכת אחריו, בדיוק כמו שישוע לימד את תלמידיו הראשונים (מתי כ"ח 18-20).
2. לעיתים קרובות אלוהים יגרום לחוסר שביעות רצון ועקרונות בתחום מסוים בחיינו כדי להראות לנו איפה הוא רוצה לערב אותנו בעשייה שלו.
3. לפעמים אלוהים ימתין עד שנציית להוראות הקטנות/הפשוטות שלו לפני שהוא יראה לנו דברים חדשים. שיעורים שאינם נלמדים בפעם הראשונה, מצביעים על כך שאתה צריך ללכת מסביב לעץ הזה שוב עד שתלמד את השיעור המתבקש.
4. שמעון לא הצליח להתעלות מעבר למקום שבו הוא היה, עד שהוא השאיר את ענף הדיג מאחוריו. תחשוב על זה רגע: הוא דג את כמות דגים הכי גדולה שהוא דג אי פעם בחייו, והוא השאיר את כל זה מאחוריו כדי להושיט את ידו ולקבל מאלוהים משהו חדש שהוא הכין עבורו.
5. העז לשוט אל המים העמוקים בחייך - אל תיצמד לדברים הרדודים באמונה. עליך להעז לסכן את הכול בשביל התהילה של אלוהים! האיש שהתחיל את קבוצת הכרמים של הקהילות, ג'ון וימבר, נהג לומר, שאמונה מאיתים כך: ס.י.כ.ו.ן. ויליאם קארי שהיה מבשר בהודו, אמר "תצפה לדברים גדולים מאלוהים, ותנסה לעשות דברים גדולים עבור אלוהים".
6. בפסקה מקבילה בבשורה על-פי מתי, אמר ישוע לשמעון, **"בואו אֲחֵרֵי וְאֶעֱשֶׂה אִתְּכֶם דִּיגֵי אָדָם"** (מתי ד' 19). כאשר אנו מעיזים ללכת אחרי ישוע בלב שלם, ישוע יגרום לנו להיות מה שהוא רוצה שאנחנו נהיה. לאורך חיינו ישנם שיעורים שהופכים אותנו להיות יותר ויותר דומים למשיח.

זה יכול להיות מפחיד לעזוב את המים הרדודים ולהתקדם לעבר המים העמוקים, אבל זה המקום שבו הדגים הגדולים נמצאים. זה המקום שבו נוכל לחוות שינויים משמעותיים באופי שלנו ונוכל לגדול באמונה ולהדמות יותר לישוע, ואני חושב שזה מה שכולנו רוצים. אני זוכר שלפני שנים רבות, בזמן שעבדתי על ספינת הדיג של אבי, ה' דיבר אלי מן הפסוק הנ"ל, ואתגר אותי לעזוב את ספינת הדיג של אבי מאחור וללכת אחרי ישוע. לא הכרתי שום דבר אחר חוץ מהים. רק ידעתי שאני צריך ללכת אחריו. החשיבה הלוגית שלי, או שמה שיכל להיות אמירה של האויב, אמרה, "מה אתה חושב שאתה עושה?" איך תתפרנס עכשיו - מעולם לא עבדת על החוף, מעולם לא עבדת במשרד, מי יעסיק אותך? אף פעם לא למדת מקצוע במכללה".

לא ידעתי מה אעשה, אבל נאלצתי לעזוב את הסירה של אבי מאחור ולצאת למים העמוקים כדי לראות מה אלוהים מתכנן לעשות בחיי. כמקור פרנסה התחלתי לשטוף חלונות - זו הייתה תקופה מאוד משפילה בחיי, אבל לטובת הנפש חשוב ללמוד כיצד להיות עניו. לאחר מכן עסקתי בתור צייר ומעצב, ובמקביל למדתי את דבר אלוהים, כאשר הקשבתי לדרשות מוקלטות בזמן שציירתי. הקמתי עסק ציור משלי שנועד לתמוך בנו בזמן ששירתנו בקהילה. כשאני מביט אחורה לאותה תקופה אחרי יותר משלושים שנה, אני יכול להעיד שאלוהים יותר ממסוגל להפוך אותנו לאנשים שהוא רוצה שנהיה. השיעורים שאלוהים לימד אותי העמיקו את האמונה שלי במשיח יותר ויותר - לא שאני מושלם - זה יהיה טיפשי לחשוב כך, אבל אני תמיד חותר להגשים את הקריאה שלו בחיים שלי, ואני בטוח שגם אתה.

האם אי פעם חווית קושי בלהתחיל משהו חדש, למשל, קריירה חדשה, לעבור למקום חדש או כל דבר אחר שמעולם לא ניסית לעשות לפני כן? איך התמודדת עם האתגר הזה?

אתה לעולם לא תתחרט על כך שעזבת את המקום הבטוח בחייך כדי לענות לקריאתו של ישוע; "בוא, לך אחריי". הדברים של אלוהים ניתנים למי שמגיב בציות מוחלט. אתה בטח שואל, "איך אני יכול ללמוד לשרת כמו ישוע?" עליך להגיב לקריאתו, לעשות מה שהוא אומר לך לעשות. ישוע היה אומר, "בואו אֲחֵרֵי וְאֶעֱשֶׂה יְדֵי הַקְּדוֹשׁ דִּיגֵי אָדָם". הדרך העיקרית שבה אנחנו יכולים לפתח מערכת יחסים אינטימית עם המשיח כיום היא על ידי הקדשת זמננו להקשיב לו, על ידי קריאה בדבר אלוהים, באמצעות תפילה ורצון להתקרב אליו יותר. הקף את עצמך באנשים מעודדים שאוהבים את אלוהים. הוא יהפוך אותך להיות האדם שאתה צריך להיות ויכוון את חייך לשגשוג והצלחה. אלוהים שמכיר אותך יותר טוב מכולם, מזמין אותך ללכת איתו ולעבוד אותו.

שמעון נועד לקבל משימה חדשה בחייו. עבור המשימה החדשה הזו, ישוע שינה את שמו משמעון לכיפא. השם שמעון היה מאוד נפוץ באותה תקופה, ופירושו הוא "שמע". ישוע שינה את שמו לכיפא, כלומר "סלע". בכל כתבי הקודש אנחנו עדים לכך שכאשר אלוהים שינה את שמו של מישהו, הוא שינה גם את גורלו של אותו אדם. זו הייתה התחלה חדשה ומשימה חדשה עבור שמעון. לאלוהים יש ייעוד ושליחות גם בשבילך.

היום, אנחנו חלק בלתי נפרד מרשת הדיג שאלוהים משתמש בה כדי להגיע אל העמים שבקושי מכירים את המשיח:

וְעוֹד דּוֹמָה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְרֵשֶׁת שֶׁהִשְׁלִיכָה לַיָּם וְאֶסְפָּה מִכָּל מִיִּן. כַּאֲשֶׁר נִתְמַלְאָה הָעֵלֶוּ אוֹתָהּ לַחוּף וַיִּשְׁבוּ וַלְקָטוּ אֶת הַטּוֹבִים לְתוֹךְ הַפְּלִים וְאֶת הַרְעִים הִשְׁלִיכוּ. כִּי יִהְיֶה בְּקֶץ הָעוֹלָם. הַמַּלְאָכִים יֵצְאוּ וַיַּבְדִּילוּ אֶת הַרְשָׁעִים מִבְּנֵי הַצְּדִיקִים וַיִּשְׁלִיכוּ אוֹתָם אֶל תֵּנוּר הָאֵשׁ; שֶׁם יִהְיוּ הַקְּלָה וְחָרוֹק הַשָּׁנַיִם (מתי י"ג 47-50).

יום יבוא שבו רשת הבשורה תהיה מלאה, והדייגים ימשכו אותה אל החוף - איזה יום מיוחד זה יהיה! כל מי שהוא מעורב באופן פעיל במשימה של "לדוג בני אדם" יקבל תגמול רב מהאדון.

תפילה: אבא, עזור לנו לשמוע אותך ולהגיב. הראה לנו שיש לך הרבה יותר עבורנו ממה שאנחנו יכולים לדמיין. אתה יכול לעשות הרבה יותר ממה שאנחנו מסוגלים לדמיין או לבקש, אז אנחנו מתפללים שתיתן לנו את מתנת האמונה. עזור לנו לפעול מתוך אמונה ולהשאיר מאחור את הדברים שכובלים אותנו, ולהגיד לך "כן", לכל מה שהכנת עבורנו.

קית' תומאס
דוא"ל: keiththomas7@gmail.com
אתר אינטרנט: www.groupbiblestudy.com